

סמ"ר איינהורן יהונתן יעקב ז"ל

סמ"ר איינהורן יהונתן ז"ל
בן 22 בנפלו

בן רויטל ודוד

נולד ב-1800

התגורר בגמזו

נפל בקרב

ב-ז' באב תשס"ו, 1/8/2006

במלחמת לבנון השנייה

שרת בחטיבת הצנחנים

יחידה: גד' 101

מקום נפילה: עיתה-א-שעב

באזור: לבנון

נקבר בירושלים - הר הרצל

אזור: ד, חלקה: 7, שורה: 8, קבר: 1.

הותיר הורים וארבעה אחים

קורות חיים

בנם הבכור של רויטל ודוד. נולד ביום כ"א בסיוון תשמ"ד (21.6.1984) בהר ברכה שבשומרון. אח לאביתר, איתמר סעדיה, אמיתי ובן-שי. במהלך שנות ילדותו, נדד עם הוריו ברחבי הארץ על פי מיקום עבודתו של האב אשר שירת שירות קבע בחיל האוויר. בכך הונח יסוד המסירות והאהבה לעם ולארץ כבר מינקותו.

את לימודיו היסודיים החל יהונתן בבית הספר היסודי שבבסיס חיל האוויר "עובדה". בהגיעו לכיתה ב' התיישבה המשפחה במושב גמזו שבשפלה, ויהונתן החל ללמוד בבית הספר הממלכתי-דתי "שלהבת" שבקיבוץ שעלבים. את דרכו החינוכית המשיך בחטיבת הביניים הממלכתית-דתית "יד בנימין" ומשם עבר ללמוד בישיבה התיכונית המדעית שבראשון לציון. את צעדיו הבאים עשה בישיבת "איילת השחר" שבאילת ולאחר מכן המשיך להתחזק באמונה במכינה הקדם-צבאית "עצם" שבעצמונה.

בצעירותו, השתייך יהונתן לתנועת הנוער "עזרא" שפעלה במושב גמזו. היה חבר בתנועת "חנד"ס" - חבורת נוער דתי מסייר. אהב ספורט ונמשך בעיקר לכדורסל.

בסוף חודש מרץ 2004 התגייס יהונתן לצה"ל והתנדב ל"צנחנים". הוא החל את מסלול ה"עורב" שבסיומו ביקש לעבור ולשרת כלוחם מן השורה בגדודים. בקשתו נענתה והוא הוצב כלוחם בחוליית החוד של מחלקת הפטרול בגדוד 101 - גדוד "בזק". במהלך שירותו הצבאי עסק בפעילות מבצעית בשכם ובחברון.

צניעותו הרבה של יהונתן נשמרה גם כשהיה לחלק מצוות הסמלים. כחייל ותיק התעקש לשמור על דרך ארץ והתנגד לכך שחיילים צעירים ישטפו את כליו בחדר האוכל.

יהונתן נפל במלחמת לבנון השנייה בקרבות עייתא א-שעב ביום ז' באב תשס"ו (1.8.2006).

סמ"ר איינהורן יהונתן יעקב ז"ל

בן עשרים ושתיים היה בנופלו. הוא הובא למנוחת עולמים בבית העלמין הצבאי בהר הרצל שבירושלים. הותיר הורים וארבעה אחים. לאחר נפילתו הועלה לדרגת סמל-ראשון. יהונתן אהב את ארץ ישראל בכל נפשו ובכל הזדמנות טייל ותר בה, עם ובלי חברים. בעיקר אהב את ירושלים וסביבותיה, ומעיינותיה היו בעבורו מקור למרגוע ולהנאה. הרעות והחברות של יהונתן עם כל מי שהיה בסביבתו האזרחית והצבאית היו לשם דבר. במשך חייו הקצרים קנה לו חברים רבים מכל המגזרים ומכל הקשת החברתית בארץ. כולם אהבו אותו בהיותו מלא חיוניות, שמחה ואופטימיות, איש אמת שפיו ולבו שווים שמעולם לא שמר טינה לאדם. מקצועיותו הצבאית, מסירותו ואומץ לבו היו מופת ודוגמה בצבא ולפיכך אהבו אותו מפקדיו, אותם מפקדים אשר לא פעם ספגו ממנו גם ביקורת בונה רבה, כאיש אמת הלוחם עליה. תכונת האמת שביהונתן באה לידי ביטוי גם בהקפדתו על שמירת מצוות מדוקדקת למרות היותו חייל דתי בודד במחלקה, ועל כך זכה להערכה רבה מאוד בקרב חבריו כולם. אלה יודעים לספר כיצד סירב לקבל מקלט טלוויזיה לחדרו, אף כי היה זכאי לכך ולמרות לחץ אדיר מצדם, כיוון שלא רצה שידליקו את המכשיר בשבת. לאחר נפילתו נמצא בין חפציו של יהונתן "פק"ל הכיסים" שלו - דף נייר צר ומאורך המקופל כאקורדיון שעליו נרשמו בקיצור, בסדר מופתי ובאותיות קטנות, הלכות שימושיות לחייל. את חלקן כתב יהונתן בעצמו מתוך שאלות רב שעשה במהלך שירותו. הדף היה כרוך בשני כרטיסי רכבת משני צדדיו. ההלכות היו זמינות לו בעת התמודדותו עם אתגרי שגרת היום-יום כלוחם. כך, למשל, במהלך הקרבות בלבנון, כשנותר צוותו ללא מזון, מצאו החיילים שק קמח. לאחר שלשו את הבצק הם קראו ליהונתן להפריש חלה כפי שלמד מתוך דף זה. לימים, יצא "פק"ל הכיסים של יהונתן" כקובץ ערוך לשימושו של החייל. קווים לדמותו של יהונתן כתב הרב רפי פרץ - ראש מכינת "עצם" ובתפקידו כסגן-אלוף (מיל"), טייס מסוקים בחיל האוויר אשר טיפל אישית בהוצאתו של יהונתן משדה הקרב והבאתו למנוחה אחרונה: "חבריי בכל מקום כותבים 'קשת יהונתן לא נשוג אחור', זה אתה אחי יהונתן. כל מה שלקחת על עצמך רק הניע אותך קדימה. מעולם לא אמרת על משהו - 'כבד מדי ואני נסוג לאחור' לא במובן הרוחני, לא במובן הדתי ובוודאי שלא במובן הצבאי. וזה ביטוי של גיבור בישראל - מציב את המטרה ומתקדם לאורה. אחי יהונתן - קשוב היית לרבותיך, קשוב היית לתורת ישראל וקשוב היית להיחלץ חושים לפני המחנה לטובת עמך וכך לעד תהיה בלבבנו".

כתבו בני משפחתו:

"יהונתן - בן, חבר, תלמיד וחייל ערכי מאוד אשר בנופלו הותיר חלל ריק בלב ובנשמה. זכו רבותיו ומוריו לחנכו לתורה, מצוות, אמת וערכים. זכו מפקדיו בחייל, לוחם מקצועי, מסור, מופת, דוגמה ובעל אומץ. זכו חבריו ברע אהוב, מלא חיוניות ושמחת חיים, חביב, נעים הליכות ונאמן. זכינו אנו, הוריו, לבן נפלא, ערכי ומלא אהבת ארץ ישראל וירושלים עיר הקודש. אין לנו אלא להודות לבורא עולם על כל השנים במחיצת בנו, ועם עלייתו בסערה השמימה כקרבת תודה, נותר לנו רק להנציח אותו ואת מעשיו". על קברו של יהונתן נחקקו מילות הפסוק "מדם חללים מחלב גיבורים קשת יהונתן לא נשוג אחור".

רבים מפעלי ההנצחה לזכרו של יהונתן:

בית המדרש "קשת יהונתן": בית המדרש הקטן בישיבה המדעית שבראשון לציון, שם למד יהונתן, נקרא על שמו, ובמקום מתקיימים ימי לימוד קבועים לזכרו. השלט בכניסה לבית

סמ"ר איינהורן יהונתן יעקב ז"ל

המדרש מהווה תזכורת לתלמידים הבאים בשעריו על בוגר הישיבה שהיה חדור אמונה, מלא ערכים ושמחת חיים.

חלון מצגת יהונתן: במהלך קרב הצנחנים הגדול בכפר בינת ג'בל שבו הוכיח יהונתן אומץ לב, מופת, דוגמה ומקצועיות רבה, נפגעו משקפיו ומכשיר הטלפון הסלולרי שלו. במוצאי שבת האחרון שלפני נפילתו אושר לו לצאת לחופשה קצרה לחיפה כדי לתקנם. בלילה זה ישן יהונתן בבית החייל שבחיפה. לזכרו ולהנצחתו הוקמה מצגת בחלון הראווה שבכניסה לאודיטוריום של בית החייל.

"מעלות יהונתן": בכניסה למושב גמזו, ממזרח לכיכר הראשית, מתרומם תל גמזו. בין אבני התל וסלעיו צפונה היסטוריה בת אלפי שנים הכוללת סיפור חיים של התיישבות יהודית קדומה ולאחר מכן התיישבות ערבית. ממרומי התל נשקף נוף מדהים: מדרום - לטרון, ממערב - עמק איילון ועמק לוד ממערב, ועד להרצליה שבצפון. ממזרח ניתן לראות את בתיה ההולכים ונבנים של העיר מודיעין. הנוף הקרוב הוא מושב גמזו וכפר דניאל ממערב, יערות בן שמן מצפון וממזרח, ושכונת הרחבת גמזו, תל רגב ושביל ישראל מדרום. נוער גמזו, ובעיקר בני שכבתו של יהונתן, "אימצו" את התל ואף קבעו את ראשו כ"מצפה השניים" על שם שני חיילי הפלוגה הדתית אשר נפלו במלחמת העצמאות על הגנת המולדת. הנוער מצא על תל זה מקום מרגוע והנאה, מקום לקומזיץ ומקום ל"פק"ל קפה", "פוייקה" או כל דבר שאפיין ומאפיין את פעילות הנוער במושב גמזו. הוריו של יהונתן שהכירו את תכונותיו ואת מאפייניו כרע וכחבר, כאוהב ארץ ישראל מושבע, כחייל מקצועי ויהודי אשר קיים את מצוות התורה בכל מצב, החליטו להנציח את זכרו בכל אחד מהמאפיינים הללו. "מעלות יהונתן" כולל שני גרמי מדרגות במתלולי התל ופרגולה בראש התל. אלה מהווים נדבך חשוב בהנצחת זכרו של יהונתן כאוהב ארץ ישראל וכמי שנפל על הגנת המולדת.

קונצרט חזנות: בכ' באלול תשס"ז (3.9.2007) התקיים קונצרט חזנות לזכרו של יהונתן שכל הכנסותיו קודש לכתיבת ספר תורה על שמו. בקונצרט השתתפו מיטב החזנים העולמיים (חיים אדלר, ישראל רנד, צודיק גרינוולד ויהודה רוטנר), שלוש מקהלות חזנים ("שירת מודיעין" ממודיעין, "שפתי נועם" מנתניה ו"שירת הכפר" מכפר סבא) עם התזמורת הסימפונית חדרה - קלאסיקה והפסנתרן מנחם בריסטובסקי. כולם חברו יחד תחת שרביטו של המנצח והמעבד יעקב יענקל'ה רוטנר לאחד הקונצרטים המוצלחים ביותר.

ספר תורה: ביום הולדתו העשרים ושלושה, בחדרו שבמושב גמזו, החלה כתיבת ספר תורה קטן ונייד על שמו של יהונתן. כתיבת ספר התורה עתידה להסתיים ביום הולדתו העשרים וארבעה, אז יוכנס לשכון בבית הכנסת המרכזי במושב גמזו, שם נהג יהונתן להתפלל. ייחודיותו של הספר בגודלו אשר יאפשר את ניידותו לצורכי שמחה ואבל, כולל ארון קודש מיוחד שייבנה לשם הנצחתו של יהונתן.

"התכשיט הגדול מכולם": סרט בן 18 דקות שהופק על יהונתן ועל דרכו הייחודית. בסרט מספרים בני משפחתו, רבותיו וחבריו על הייחודיות שהייתה בבחור מופלא זה בכל אחד משלבי חייו הקצרים.

"פק"ל הכיסים של יהונתן": מתוך הבנת הערך והחשיבות של קובץ ההלכות שיצר יהונתן, חברו המשפחה, רבנים מהרבנות הצבאית ורבני ישיבת ההסדר במודיעין כדי לערוך את הקובץ באופן שיהיה שימושי לכלל חיילי צה"ל. "פק"ל הכיסים של יהונתן" יצא לאור

סמ"ר איינהורן יהונתן יעקב ז"ל

במלאות שנה לנפילתו, בחודש תמוז תשס"ז, בהוצאת ישיבת ההסדר "מאיר הראל" שבמודיעין. בראשו מובאים דברי ראש הישיבה, הרב אליעזר חיים שנוולד: "יום נפילתו של יהונתן זכור לי היטב. מדי יום, מאז נפתחה המלחמה, פקדנו את חמ"ל המבצעים של פיקוד הצפון, ממנו התנהלה. בכל אירוע התקבלו דיווחים שוטפים מהשטח ובכלל זה - שמות הנופלים. ביום ז' באב, לאחר קרב קשה של הצנחנים בעיתא א-שעב, התבהרה התמונה והתקבלה רשימת הנופלים. ברגע הראשון, סוג מסוים של הלם, רק לפני כשבוע פגשתי את ההורים בישיבה, ודיברנו על המלחמה ועל יהונתן... ולאחר מכן סוג של תקווה סמויה שיתברר שחלה כאן טעות. אולם לאחר בירור קצר - התברר שאכן מדובר ביהונתן. כיוון שעדיין לא נמסרה הודעה למשפחה - לא התאפשר להתקשר ולדבר עם ההורים. רק בשעה מאוחרת יותר, בעת שכבר המשפחה קיבלה את ההודעה והתפנינו קמעא מהעיסוק המבצעי השוטף, התאפשר להתקשר ולנסות להשתתף, ממרחק, ובחוסר אונים: באלם, בצער ובאבדן הכבד של בני המשפחה.

... 'אין עושין נפשות (ציון, מצבה) לצדיקים דבריהם הם הם זכרונם' (ירושלמי שקלים פ"ב, ועי' רמב"ם אבל ד ב). דברי תורתם של צדיקים הם דרך נאותה לזכור אותם לעתיד, יותר מכל מצבות אבן וציונים. הוצאת הקובץ לאור, בצורתו המקורית, כפי שיהונתן גיבש אותו בצורה יסודית וממצה ומתוך עמל של תורה, מהווה צוהר לאישיותו המיוחדת. זהו טיפוס מיוחד של בן תורה ארץ ישראלי, שמשלב עדינות תורנית ועצמאיות צבאית. בטרם יציאתו מאהלי תורה לאוהלי צבא הוא שוקד יומם וליל כדי שתורתנו, תורת חיים, תנחה אותו גם באוהלי צבא. זוהי הדרך הנאותה שבה יזכר לעד...

אנו מקווים ש'פק"ל הכיסים של יהונתן' גם יהווה מודל לחיקוי לחיילים אחרים, להגביר את המוטיבציה לברר את ההלכות השימושיות להם, ולהעלותם על הכתב - כפק"ל כיסים משל עצמם".

איגרת תולדות חייו ומאפיינים מחייו של יהונתן: רבים אשר לא הכירו את יהונתן לפני נפילתו בקרב פנו אל בני משפחתו וביקשו להכירו. המשפחה כתבה והוציאה איגרת הסוקרת את קורות חייו של יהונתן וכן מתארת מאפיינים מאישיותו במהלך שנות חייו הקצרים. האיגרת נכתבה בשפה העברית ובשפה האנגלית ולרוב מצורפת אליה מדבקה עם תמונתו של יהונתן, סמל ה"עורב" בחטיבת הצנחנים, מועד נפילתו בקרב וקטע מהכתוב על קברו "קשת יהונתן לא נסוג אחור".

"יהונתן של התלתלים": בת דודתה של אמו רויטל, הגב' ליאורה רוזנמן, כתבה על יהונתן את השיר "יהונתן של התלתלים". השיר הולחן על ידי רונן ירקוני ויוסי חן בעיבוד של אילן אביב, ומושר על ידי ליאורה רוזנמן. שיר מרגש וקליט שהופץ במהלך השנה הראשונה מאז נפילתו במאות עותקים ומושמע מעל גלי האתר פעמים רבות.

עץ זיכרון ביער ביריה בחורשת חללי מלחמת לבנון השנייה: בט"ו בשבט הראשון שלאחר נפילתו של יהונתן, יזם אביו דוד עם אגף משפחות והנצחה במשרד הביטחון אירוע נטיעת עצים על ידי המשפחות השכולות ממלחמת לבנון השנייה ביער ביריה. ביער שנשרף מפגיעת הקטיושות ניטעו חיים חדשים על ידי מי שאיבדו חיים יקרים. בין העצים הרבים שניטעו, נטעה המשפחה עץ לזכרו של יהונתן.

מרוץ הלפיד: במכירת "עצם" שבחלוצה מתקיים מדי שנה מרוץ הלפיד לאורך כעשרה קילומטרים לזכרם של הנופלים בוגרי המכונה. המרוץ נערך גם לזכרו של יהונתן אשר היה

ארגון יד לבנים
סניף ירושלים

עיריית
ירושלים

סמ"ר איינהורן יהונתן יעקב ז"ל

מבוגרי המכינה בעת שהותה בעצמונה אשר בגוש קטיף.
מצפה יהונתן: שילה מנחם, חברו של יהונתן הגר באחת משלוחת ההתיישבות בקדומים,
מקים לזכרו מצפה במקום יישובו ובסמוך לביתו. במצפה רחבה ופרגולה ייחודית אותה
בונים שילה וחבריו של יהונתן לאות הוקרה ולהנצחתו של חבר ורע כה אהוב.